

[Jørgen Jensen.]

mende, og det gælder også for bevillingerne; men jeg siger med hensyn til personaleudvidelsen, at det er vel et rimeligt mål at sigte efter i denne situation: måske at reducere udvidelsen til stort set det halve af, hvad der er foreslået.

Jeg skal derefter kun komme med en enkelt tanke, som allerede er fremført af mit partis politiske ordfører, hr. Poul Møller, om, hvor vi kunne tænke os at sætte ind, når det drejer sig om direkte besparelser på statsbudgettet. Det drejer sig om statens bygge- og boligfond, som jo er en nydannelse, som hverken mit parti, venstre, det radikale venstre eller liberalt centrum har stemt for. Der er nok en måde at hente ca. 250 mill. kr. på dér — eller et tal deromkring — selv om disse opgaver i vidt omfang skal løses.

Jeg vil da også nævne som en besparelses- eller udsættelsesmulighed de udgifter, som står på finanslovens § 26, vedrørende vejformålsudgifter, og på § 27, vedrørende statens anlægsudgifter som helhed. Jeg er helt enig med venstres finanslovordfører, hr. Damsgaard, i, at vi 17 mand oppe i finansudvalget meget vanskeligt kan pege på helt konkrete muligheder for indgreb, navnlig når det drejer sig om finanslovsforlaget anlægsbudget. Det er da klart, at vi ikke kan tage stilling til eller må have meget vanskeligt ved at tage stilling til, hvorvidt vi skal have en ny færge ved en eller anden overfart, hvorvidt den ene statsskoles udbygning skal fremmes før den andens osv. Her må ministrene, finansministeren og ressortministrene, komme og forklare os, hvilken baggrund der er for deres forslag, og hvilke muligheder de har for at foreslå reduktioner. Jeg skal vedrørende dette i øvrigt pege på, at mit parti har stemt imod love, f. eks. om opførelse af arbejderboliger på landet og nogle love af lignende art, hvor vi vil være villige til også at se på besparelser på budgettet vedrørende afholdelse af udgifter hertil. Jeg har allerede sagt, at de offentlige udgifter og finansloven og dermed finans-

politikken må tilpasses den almindelige økonomiske politik, som er aktuel, eller den økonomiske situation, som er aktuel, og sådan som den tegner sig i den nærmeste tid fremover.

Jeg tror, at også regeringen vil tilslutte sig den almindelige bedømmelse, at det ikke er gået så godt, som det burde være gået, og at det mere er gået skidt, end det er gået godt. Jeg skal ikke komme ind på enkeltheder her eller søge at dokumentere, hvorledes det erhvervsøkonomisk ligger, men understrege, at det er helt nødvendigt, at finanspolitikken tilpasses denne situation. Det drejer sig om — for at redde os ud af de vanskeligheder, landet og landets økonomi står i — at søge at sikre beskæftigelsen og eksporten ved at forbedre vor konkurrenceevne, ved at sætte produktiviteten op og omkostningerne ned. Jeg synes, det er med rette, at man også fra socialdemokratiets side peger på, hvor vigtigt det er at forøge kapitaltilførslen til erhvervslivet. Vi lægger overordentlig vægt herpå, vi lægger overordentlig vægt på, at vi får en væsentligt lavere rente end den, vi hidtil har arbejdet under. Men opgaven er vel egentlig så stor, at vi uden at bruge for kraftige udtryk kan sige, at nu drejer det sig om at bringe orden i samfundsøkonomien, sanere Danmarks økonomi, herunder den danske stats økonomi. Jeg tror, det er overordentlig vigtigt, for det er af denne økonomi uden for staten, vi alle sammen skal leve, og det er den, der er grundlaget for afholdelse af de 22 milliarder kr. store udgifter, som staten budgetterer med. Vi må vel herunder bl. a. søge at lette presset på arbejdsmarkedet; denne betragtning har relation til, hvad jeg sagde før vedrørende stigningen i statens personale.

Jeg vil herudover til slut endnu en gang minde regeringen om de positive erhvervspolitiske forslag, vi adskillige gange er kommet med, ofte sammen med andre partier, i dette efterår. Vi mener, at tiden nu snart bør være inde til, at regeringen erkender, at det var et fejlgreb, at man for-